

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

AKILLI KARGA

EZOP MASALLARI

Zambak
YAYINLARI

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM
100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

AKILLI KARGA

EZOP MASALLARI

Zambak
YAYINLARI

AKILLI KARGA

Hazırlayan
Nurcihan PEHLİVANOĞLU

Zambak
YAYINLARI

KARTAL İLE TILKI

Yüksek dağların arasında bir orman varmış. Orman, büyük çam ve meşe ağaçlarıyla doluymuş. Bir gün bu ormana bir tilki gelmiş. Bir süre sonra tilkinin canı sıkılmaya başlamış. Çünkü, ormanda hiç arkadaşı yokmuş. Ormanda üzüntülü üzüntülü dolaşırken kartala rastlamış.

Tilki:

– Kartal kardeş, ormanda hiç arkadaşım yok. Canım sıkılıyor. Gördüğüm kadarıyla siz de yalnızsınız. Arkadaş olalım mı, ne dersiniz, diye sormuş.

Kartal:

– Ben de arkadaş arıyordum. İyi ki size rastladım. Sizin gibi akıllı biriyle seve seve arkadaşlık ederim, demiş.

Tilki ile kartal, hem arkadaşlık hem de komşuluk yapmaya başlamışlar.

Kartalın yuvası yüksek bir ağacın tepesinde imiş. Ağaç, epeyce yaşlıymış. Ağacın gövdesinde tilkinin evi olabilecek büyüklükte kovuklar varmış. Tilkinin evi de o ağacın kovuğundaymış.

Zamanla her iki hayvanın aileleri olmuş, yavruları dünyaya gelmiş. Her ikisi de yavrularını beslemek için gündüzleri ava çıkıyormuş. Eve döndüklerinde minik yavrular büyüklerin getirdikleri yiyecekleri bir an önce yemek için sabırsızlanıyormuş.

Günün birinde kartal, yine yiyecek bulmak için evden ayrılmış. Dağları, taşları aşmış. Yükseklere çıkmış, keskin bakışlarıyla yeryüzünü incelemiş. Önce minik bir tavşan görmüş, onu yakalamak istemiş. Fakat çalılıkların arasında kaybetmiş. Vakit de epeyce ilerlemiş. Kartal, ne kadar uğraştıysa da o gün yavrularına götüreceği uygun bir av bulamamış. Üzgün bir şekilde yuvasına dönmüş. Bir taraftan da aç yavrularına ne diyeceğini düşünüyormuş. Yavruları merak ve sabırsızlık içinde onu bekliyormuş.

Yavrular:

– Anneciğim, karnımız çok aç. Açlıktan bayılmak üzereyiz. Gün boyu dolaştığına göre bizim için iyi bir av yakalamışsındır. Avı getir de yiyelim, demişler. Kartal, boynunu bükerek yavrularına bakmış. Ne diyeceğini bilememiş. Üzgün bir şekilde:

– Gün boyu dolaştım fakat sizi sevindirecek bir av bulamadım. Birazdan tekrar ava çıkacağım. Umarım sizi doyuracak bir av bulurum, demiş.

Kartal, bir kez daha avlanmaya çıkmış. Artık mutlaka av bulmalıymış. Yuvadan ayrılmış ve çıkabildiği kadar yükseğe çıkmış. Ormanın hemen her yerine bakınmış.

Bu sırada, kartalın yaşadığı çevrede kuraklık yaşanıyordu. Kuraklıktan olsa gerek, orman sanki terk edilmiş gibiydi. Ortalıkta hiçbir av görünmüyordu. Kartal, gezinmiş, uçmuş, her yeri aramış. Ama yine yuvasına eli boş dönmek zorunda kalmış. Bu şekilde birkaç gün geçmişti. Yavrular, açlıktan yarı baygın hâle gelmişti.

Kartal, yavrularının bu durumuna çok üzülüyordu. Çaresizlikten ne yapacağını bilemez hâle gelmişti.

Kartal, kara kara düşünmeye başlamış. Bir gün aklına pek de hoş olmayan bir fikir gelmişti. Komşusu tilkinin inini yoklamaya gitmişti. Bakmış ki tilki evde yok, hemen kötü planını uygulamaya geçmişti. Tilkinin inine girmiş, yavru tilkiler bu sırada uyuyordu. Yavrulardan biri kartalın çıkardığı

gürültüden uyanmış.

– Aaa! Komşumuz kartal gelmiş. Burada ne yapıyorsunuz? Bir isteğiniz mi var, diye sormuş.

Kartal, hiç bozuntuya vermemiş:

– Şişşşt! Kardeşlerini uyandıracaksın, sessiz ol! Anneniz evden çıkarken benden size göz kulak olmamı istedi. O yüzden buradayım. İstersen seni benim yavrularımın yanına götürebilirim, onlarla biraz oynarsınız. Zaten, onların da canı sıkılıyor. Annen dönmeden seni inine geri getiririm, tamam mı, demiş.

Yavru tilki, bu teklife çok sevinmiş. Zaten komşuları kartalın yuvasını ve yavrularını çok merak ediyormuş. Ayrıca yükseklere çıkma fikri de onu oldukça heyecanlandırmış. Kartal, yavru tilkiyi hemen yuvasına götürmüştü. Yavrularına seslenerek:

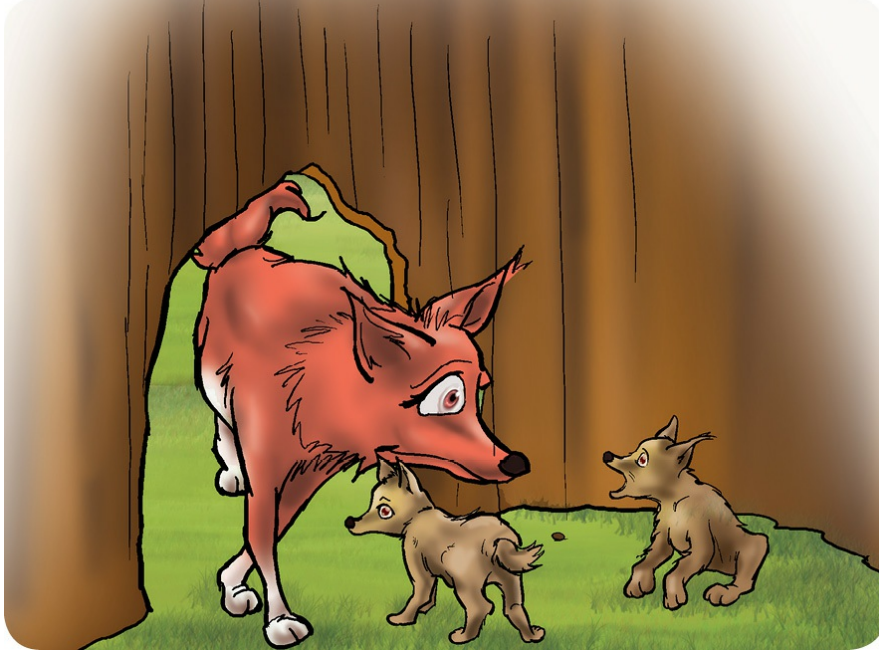
– Haydi bakalım çocuklar, yemek zamanı. Bu gün tilki yavrusu yiyeceğiz, demiş.

Yavru tilki, tuzağa düştüğünü anlamış. Komşusu kartaldan hiç böyle bir davranış beklemiyormuş.

Ne de olsa kırk yıllık aile dostlarıymış. Hem şaşırmış hem de korkmuş. Başına gelecekleri düşününce ağlamaya başlamış:

– Efendim, sizin de yavrularınız var. Onlara zarar verseler üzülmez misiniz? Beni yavrularınıza yedirirseniz annem de çok üzülür. Sonra kırk yıllık komşuyuz. Yaptıklarınız hiç doğru değil. Kötü düşüncelerinizden vazgeçiniz, bırakınız beni gideyim, demiş.

Kartal, yavru tilkiye hak vermiş ama düşüncesinden de vazgeçmemiş. O, düşüncesinde kararlıymış.

Kartal yavrularının, yavru tilkiyi yiyecekleri sırada anne tilkinin sesi duyulmuş. Tilki, inine gelmiş. Yavrulardan birinin inde olmadığını görmüş. Sağına bakmış, soluna bakmış, yavrusunu görememiş. Sonunda, komşusu kartala sormaya karar vermiş:

– Huu, komşu! Kartal kardeş, bizim yavrulardan biri ortalıkta yok. Acaba onu gördün mü, demiş. Bu sırada, kartalın yuvasından bir ağlama sesi duymuş. Evet, evet! Bu, yavru tilkinin sesiymiş.

Kartal:

– Sanırım, yavru tilkinin sesini duydun. Gördüğün gibi o şu anda benim yuvamda. Yavrularım çok aç, şimdi onu yiyerek karınlarını doyuracaklar, demiş.

Tilki, doğrusu, komşusundan böyle bir davranış beklemediymiş. Bu habere çok üzülmüş:

– Ne olursun kartal kardeş, komşuluğumuzun hatırına yavrumu geri ver. Bak, senin de yavruların var. Onlara zarar gelmesini istemezsin değil mi, demiş. Yavrusunu geri vermesi için kartala yalvarmış. Fakat tilkinin yalvarması boşunaymış. Kartal, tilkinin bu yalvarmalarına hiç aldırmış etmemiş.

Anne tilki, yavrusunu kurtarma konusunda kararlıymış. Hemen bir çare aramaya başlamış. Aklına hemen ağacın durumu gelmiş. Kendi kendine:

– Hemen bir meşale bulup ağacı ateşe vermeliyim, demiş. Sonra kendi yavrularını ağacın kovuğundan dışarı çıkarmış. Sonra kartala seslenmiş:

– Komşu, eğer yavrumu geri vermezsen bu ağacı ateşe vereceğim. Bu durumda yuvanın ve yavrularının başına neler geleceğini tahmin edersin, demiş.

Kartal bakmış ki hem yuvası hem de yavruları yanacak. Minik tilkiyi annesine geri vermiş. Yaptığından da çok utanmış. Tilkiden özür dilemiş.

Tilki:

– Komşu, şimdilik seni affettim. Bir daha kötü bir davranışını görürsem ben yapacağımı bilirim. Ben şimdi tekrar ava gidiyorum. Senin aç yavruların için de bir şeyler avlayacağım, demiş.

Tilki, tekrar ava çıkmış. Hem kendi hem de kartalın yavruları için epeyce av yakalamış. İnine geldiğinde bunların bir bölümünü kartala vermiş. Kartalın yavruları, komşularının getirdiği etlerle karınlarını güzelce doyurmuşlar.

Kartal, yaptıklarından utanmış ve tilkiden özür dilemiş.

Hem tilki hem de kartal, bundan sonra birbirlerini üzecek bir davranış içine girmemişler.

TILKI İLE MAYMUN

Hayvanlar, yılın belirli bir gününde şenlik yapmaya karar vermişler. Bunun için günlerce hazırlık yapmışlar ve en güzel yiyecekleri hazırlamışlar.

Eğlence başlamış, hayvanlar doyasıya eğleniyormuş. Bu sırada maymun çıkagelmiş. Maymun, öyle güzel oynuyormuş ki bütün hayvanlar onu hayran hayran seyrediyormuş. Sonunda, maymunu kendilerine kral yapmaya karar vermişler.

Maymunun kral olmasına itirazı olanlar varmış ama onların sesleri çıkmıyormuş. Tilki de maymunun kral olmasını istemeyenler arasındaymış. Hatta, maymuna kin beslemeye başlamış. O, kendisinin kral olması gerektiğini düşünüyormuş.

Tilki, birine kin besler de rahat durur mu? Maymuna bir oyun oynamaya karar vermiş.

Tilki, hem ormanda dolaşıyor hem de maymuna oynayacağı oyunu düşünüyormuş. Önce, maymunu sevmeyen hayvanlarla konuşmuş. Ama onlar:

– Maymunu sevmeyebiliriz ama o bizim kralımız. Ormanımızda kargaşa çıkmasını istemeyiz. Bunun için sevmesek bile kralımızın yanındayız, demişler.

Tilki, bu oyunun tutmayacağını anlamış. Daha sonra maymunun, ormandaki hayvanları sevmediğini anlatmaya karar vermiş. Ancak onun hileci olduğunu bütün hayvanlar biliyormuş.

Tilki, maymunu zor durumda bırakmak için başka yollar aramaya başlamış. Ormanda dalgın dalgın dolaşırken avcılarının hazırladığı tuzağı görmüş. Maymunu bu tuzağa düşürmeye karar vermiş.

Tuzağın içinde kocaman bir et parçası varmış. Tilki koşa koşa kral maymunun yanına gitmiş. Gördüklerini ona anlatmaya başlamış:

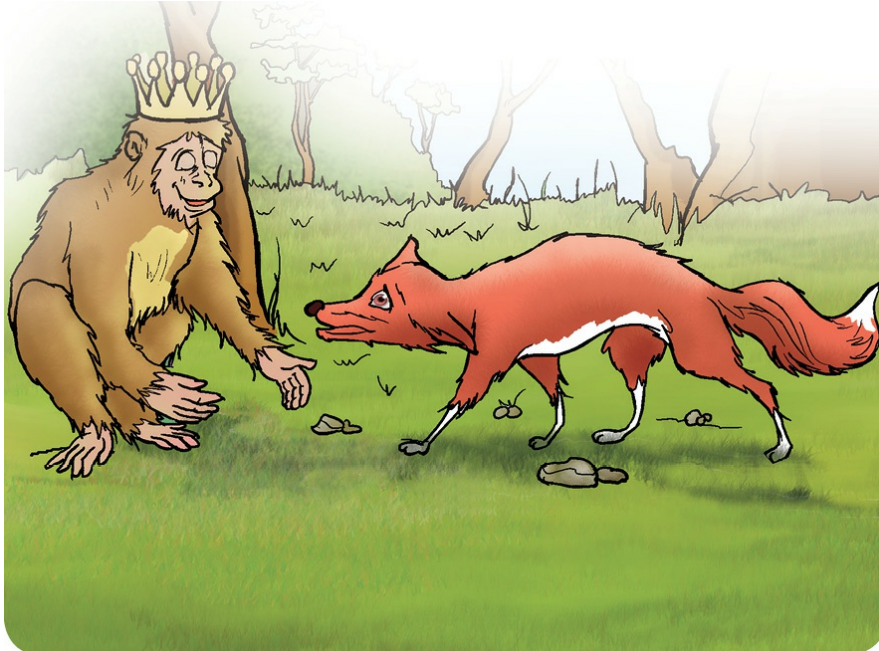
– Sayın kralım! Eşsiz bir hazine buldum. Bir kral olarak siz, bu hazineye sahip olmalısınız. Benimle gelerseniz bu hazineyi size gösterebilirim, demiş.

Maymun, bu eşsiz hazineyi merak etmeye başlamış. Tilkinin teklifini kabul etmiş. Kendi kendine:
– Ne iyi bir halkım var. Tilki de bunlardan biri. Böyle iyi bir halka sahip olmak bana gurur veriyor, demiş.

Tilki ile maymun birlikte yola koyulmuşlar. Sonunda tuzağın bulunduğu yere ulaşmışlar.

Maymun:

– Tilki kardeş, bu eşsiz hazine nerede, diye sormuş.

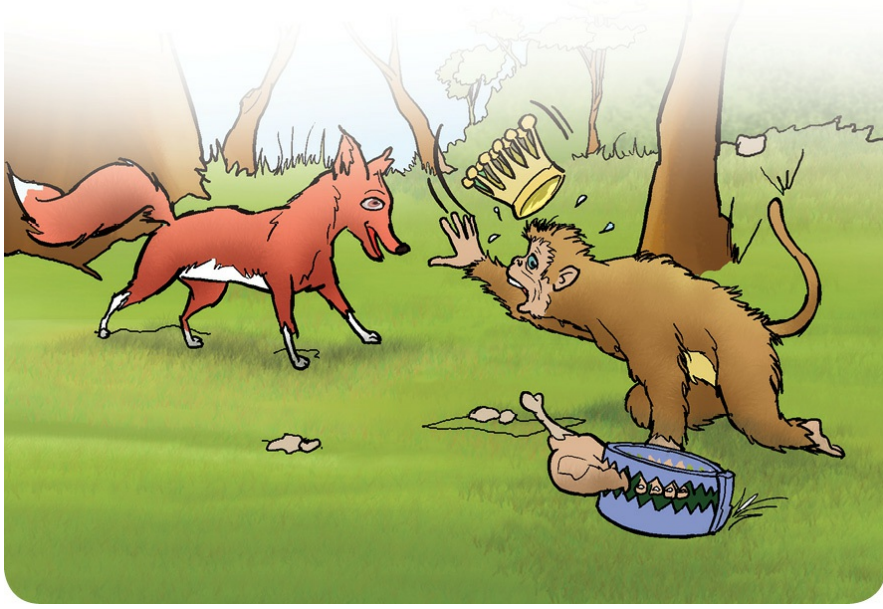
Tilki:

– Kralım, Őu büyük parça eti görmüyor musunuz? İŐte bu büyük hazineyi size göstermek istedim.

Ağzımıza layık bir hazine, demiş.

Maymun, bu hazineden dolayı çok memnun olmamıŐ. Ama gelmiŐken eti de alıp afiyetle yemek istemiş. Ete uzanmıŐ, uzanır uzanmaz da eli kapana kısılmıŐ. Can acısıyla bağırmaya başlamış. Bu sırada ne yapacağını Şaşırmış. Bir taraftan da:

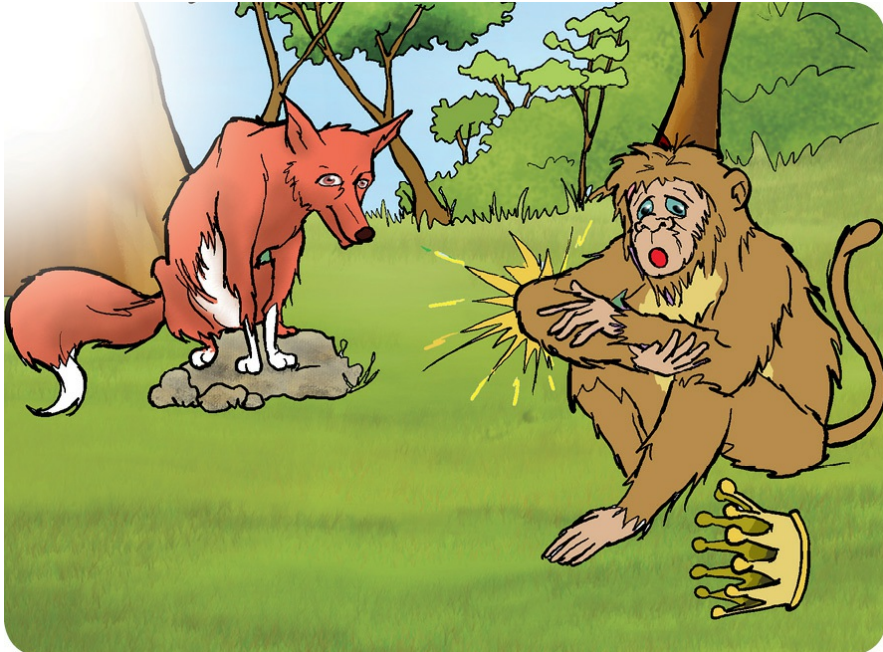
– Benim gibi bir krala bunu nasıl yaparsın, diye tilkiye bağırmaya başlamış.

Tilki, maymunun düŐtüđü duruma seviniyormuŐ. Ona iyi bir ders verdiđini dŐnyymŐ.

Tilki, maymuna:

– Tuzağa düşmemek için aklını kullansaydın. Krallar, biraz uyanık olur. Akılsız krallar ülkesini iyi yönetemez. Bu akılla sen kim, kral olmak kim, demiş.

Maymun, tuzaktan güçlükle kurtulmuŖ. Bu sırada kapana sıkıŖan eli incinmiŖ.

Maymun, bu olaydan sonra her söylenen sze inanmamıŖ. nce araŖtırmıŖ ve ona göre hareket etmiŖ. Tilki, bir süre için emeline ulaŖmıŖ fakat maymunun elinden krallığı alamamıŖ.

AKILLI KARGA

Hayvanların bulunduğu yerde, sıcak bir yaz mevsimi yaşanıyormuş. Kavurucu sıcak, dereleri ve pınarları kurutmuş. Çevrede yaşayan birçok hayvan susuz kalmış.

Susuzluk çeken hayvanların arasında karga da varmış. Zavallı karga içecek bir yudum su bulamamış.

Karga, artık susuzluktan bayılmak üzereymiş. Suyun hayaliyle serap görmeye başlamış. Son bir ümitle yerden havalanmış ve gökyüzünde dolaşmaya başlamış.

Karga, bir çalılığın üzerinde uçuyormuş. Otların arasında duran bir testi dikkatini çekmiş:
– Belki bu testinin içinde su olabilir. İnip de bakayım, diye söylenmiş. Karga, su olabileceğini düşündüğü her yere bakıyormuş.

Karga, testinin bulunduğu yere inmiş. Bir de görsün? Testide ona yetecek kadar su varmış. Gagasını uzatmış fakat testideki suya ulaşamamış.

Karga, bir an önce suya ulaşmak için ne yapması gerektiğini düşünmeye başlamış. Aklına birçok fikir gelmiş. Testiyi biraz eğip suyu içmeyi düşünmüştü. Böyle yaparsa testi devrilip su dökülebilirdi.

Bu sırada karganın aklına yeni bir fikir gelmiş. Çevresinde bulunan çakıl taşlarını toplayıp testinin içine atmış. Çakıl taşları testinin içine doldukça, su yukarı doğru çıkmaya başlamış. Su, sonunda karganın içebileceği kadar yükselmiş.

Akıllı karga, suyu kana kana içmiş. Böylece susuzluğunu gidermiş.

Karga:

– Meğer susuzluk ne kadar zormuş! Bol olduğu zaman Allah'ın verdiği bu nimetin kıymetini bilmiyoruz. Siz suyun kıymetini susuz kalanlara sorunuz, demiş.

Karga, zor durumda kalmış. Ama testinin dibindeki suyu, nasıl içeceğinin çözümünü bulmuş. Böylece zor durumdan kurtulmuş.

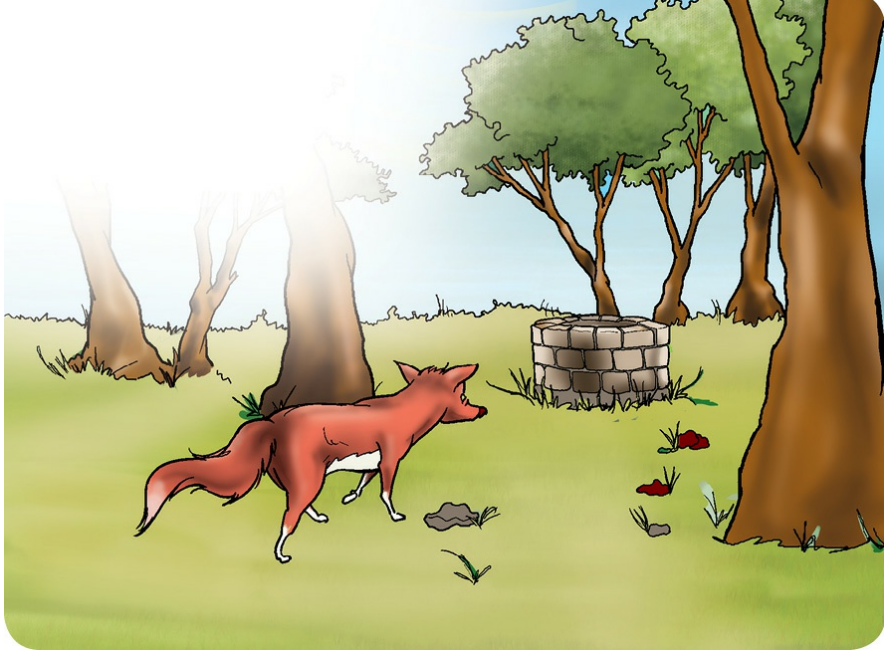
Karga, zor durumda kalınca karamsarlığa düşmemek gerektiğini anlamış. O artık, bir problemin birden fazla çözüm yolu olabileceğini biliyormuş.

TILKI İLE KEÇİ

Yaz mevsiminin en sıcak günleri yaşanıyormuş. Bütün hayvanlar gibi tilki de susuzluk çekiyormuş. Su birikintilerinin yanında aslanlar, timsahlar bulunuyormuş. Bunlar, diğer hayvanları suya yaklaştırmıyormuş.

Tilki, öyle susamış ki susuzluktan dili damağı kurumuş. Su bulmak ümidiyle kırdaki bayırda dolaşıyormuş. Bu sırada bir kuyuya rastlamış:

– Eğilip şu kuyuya bakayım. Belki içinde su vardır, demiş. Kuyunun başına gelince dengesini kaybetmiş, ayağı kaymış. Kendini kuyunun dibinde buluvermiş.

Tilki, kuyunun içine düşünce hem sevinmiş hem üzülmüş. Önce kana kana su içmiş ve susuzluğunu gidermiş. Biraz sonra kendine gelmiş ve kuyudan nasıl çıkacağını düşünmeye başlamış. Yapacak fazla şeyi de yokmuş. Kuyunun içinde bağırmış, çağırılmış ama sesini hiçbir hayvana duyuramamış. Birkaç kez kuyunun duvarına tırmanmayı denemiş. Ancak her seferinde tutunamayıp tekrar suyun içine düşmüş. Bu sırada canı yanmış. Çaresizlik içinde beklemeye başlamış.

Susuzluktan kıvranan hayvanların kuyuyu bulması uzun sürmemiş. Bir süre sonra susuzluktan kıvranan bir keçi kuyunun başına gelmiş. Aşağıya bakınca kuyunun dibindeki tilkiyi görmüş.

Keçi:

– Merhaba tilki kardeş! Kuyunun içinde ne yapıyorsun? Orada su var mı, diye merakla sormuş.

Tilki, hem keçi ile konuşuyor hem de kuyudan çıkmanın hesaplarını yapıyormuş. Bu sırada tilkinin aklına kurnazca bir fikir gelmiş. Hiç bozuntuya vermeden keçiye seslenmiş:

– Keçi kardeş, hem su içmek hem de serinlemek için kuyuya indim. Bu sıcakta yaşanacak yer burasıymış. Su öyle lezzetli, öyle bol ki ben hepsini içemedim. Biraz sonra dışarı çıkıp diğer dostlarıma da haber vereceğim. Gelip onlar da su içip serinlesinler. Bu su bitip tükenecek gibi değil. Eminim sen de susamışsındır. İstersen gel de kana kana su iç, demiş.

Hem tilkinin tatlı dili hem de kuyudaki su, keçinin aklını başından almış. Bir anda kendini kuyuya atıvermiş. Kuyuda hem su içmiş hem de serinlemiş. Susuzluğunu giderince tilki ile bir süre sohbet etmişler. Aradan epeyce zaman geçmiş. Keçi, artık kuyudan çıkma zamanının geldiğini düşünmüş:

– Tilki kardeş, suyumuzu içtik, serinledik. İstersen sohbetimize yukarıda devam edelim. Kuyuda su bulunduğunu diğer dostlarımıza da söyleyelim. Ama buradan çıkmak da öyle kolay değil. Şimdi buradan nasıl çıkacağız, demiş.

Tilki de sabırsızlıkla bu anın gelmesini bekliyormuş. Sonunda planını uygulamaya başlamış. Keçiye demiş ki:

– Bak, keçi kardeş! İkimizi de buradan kurtaracak bir fikrim var. Sen ön ayaklarını duvara dayayacaksın, kafanı da ileri uzatacaksın. Ben senin sırtından tırmanarak yukarı çıkacağım. Sonra da seni yukarı çekeceğim, demiş.

Keçi, dikkatle onu dinliyormuş. Keçi, tilkiye inanmış. Onu, kendisi gibi iyi niyetli sanmış. Tilkinin söylediklerini yapmış.

Tilki, keçinin boynuzlarından tutmuş. Sırtından tırmanarak kuyudan çıkmış:

– Oh be, dünya varmış! Şu kuyudan kurtuldum ya sanki yeniden doğdum, demiş. Sonra da kuyudaki keçiye seslenmiş:

– Keçi kardeş, ben gidiyorum. Sen başının çaresine bak. Zaten aklın olsaydı, kuyuya inmeden önce, kuyudan nasıl çıkacağını düşünürdün. Ben burada, uzun süre kalıp başında bekleyemem. Seni de kuyudan çıkaramam. Yapılacak dünya kadar işim var, demiş.

Tilki, bu konuşmadan sonra kuyunun bulunduğu yerden ayrılmış. Arkasına bile bakmadan oradan uzaklaşmış. Bu arada keçi, tilkinin arkasından bağırpıp çağırmış.

Keçi, tilkiye inanmakla hata yaptığını anlamış. Ama son pişmanlık fayda vermemiş.

KÖPEK İLE KURT

Kurt, yiyecek bulmak ümidiyle bir gece ava çıkmış. Hava güzelmiş, pırıl pırıl bir ay ışığı varmış.

Kurt, bir süre kırlarda dolaşmış, ormanları aşmış. Sonunda bir köye ulaşmış. Bir av bulmak ümidiyle köyün çevresinde dolaşmaya başlamış. Bir yandan da silahlı birine rastlarım diye korkuyormuş.

Kurt, köyün çevresinde dolaşırken besili bir köpekle karşılaşmış. Ona, hayran hayran bakmış. Köpeğe:

– Merhaba dostum! Çok sağlıklı ve besili görünüyorsun. Belli ki karnın tok, sırtın pek. Ben ise gece gündüz demeden ava çıkıp bir lokma yiyecek peşinde koşturuyorum. Günlerce av bulamadım, aç kaldım. Bir benim hâlime bir de kendi hâline bak. Ben zayıfım sen ise besilisin. Sen, bu yiyecekleri nereden buluyorsun, demiş.

Köpek:

– Her şeyin bir bedeli var. Ben de senin gece gündüz serbestçe dolaşmana imreniyorum. Eğer benim gibi yaşamak istiyorsan benim gibi yapmalısın, demiş.

Kurt:

– Senin gibi yaşamak için ne yapmam gerekiyor, diye sormuş.

Köpek:

– Bir ev bulup onu koruyacaksın. Geceleri hırsızları o eve sokmayacaksın. Kötü niyetli insanları oradan uzaklaştıracaksın, demiş.

Kurt:

– Bundan kolay ne var? Ben bunları memnuniyetle yaparım. Ormanda yaşamamanın zorluğunu sen bilemezsin. Yağmur çamur demeden ava çıktım, perişan oldum. Şu anda zor günler geçiriyorum. Havalarda soğumaya başladı. Sıcak bir yuvamın olmasını ve sıcak yemek yemeyi çok isterim. Bunun için ne yapılacaksa ben onu yaparım. Bekçilik yapmaya da razıyım, demiş. Köpek:

– Tamam öyleyse, beni takip et, demiş.

Köpek ile kurt, birlikte yola çıkmışlar. Yolda ilerlerken kurt, köpeğin boynundaki izi fark etmiş. Bu izin sebebini merak edip sormuş:

– Kıymetli dostum, boynundaki yara izi, neyin nesi, demiş.

Köpek:

– Önemli bir şey değil. Boynumda küçük bir yara vardı, onun izi, demiş.

Kurdun merakı iyice artmış.

– Peki, yara neden çıktı ? Durup dururken boynun yara olmaz. Bunun bir sebebi olmalı, demiş.

Köpek:

– Zincire bağlı tasmanın izi. Zinciri biraz fazla sıkınca boynum yara oldu, demiş.

Kurt, şaşkınlık içinde konuşmaya devam etmiş:

– Zincir mi dedin? Yani seni zincire mi bağlıyorlar? Evin önünde, çiftlikte istediğin gibi özgürce dolaşamıyor musun?

Köpek:

– Tam olarak özgür sayılmam. Doğrusu serbest bir şekilde istediğim yere gidemiyorum. Gündüzleri biraz sinirli olduğum için beni bir yırtıcı hayvan olarak görüyorlar. Bu yüzden beni bağlıyorlar. Ama geceleri istediğimi yapabiliyorum, istediğim yere gidebiliyorum. Sahibim bana, yemek hazırlatıp veriyor. İşçiler de en lezzetli etleri bana atıyorlar. Beni çok seviyorlar. Bunun için çok besiliyim, demiş.

Kurt, köpeği dikkatle dinlemiş. Fakat onun anlattıkları çok hoşuna gitmemiş. Kurt, köpeğin yanından uzaklaşmaya başlamış.

Köpek:

– Hey dostum, ne oldu? Nereye gidiyorsun, diye sormuş.

Kurt:

– Hoşça kal dostum! Sen bildiğin gibi yap ve bildiğin gibi yaşa. Yolun açık olsun. Bir elin yağda bir elin balda yaşamaya devam et. Ben, zincire vurulmuş bir şekilde tok yaşamayı istemem. Aç da kalsam özgür olmayı tercih ederim, demiş.

Bandrol Uygulamasına İlişkin
Usul ve Esaslar Hakkında
Yönetmeliğin 5 inci maddesinin
ikinci fıkrası çerçevesinde
bandrol taşıması zorunlu değildir.

MEB TAVSİYELİ İLKÖĞRETİM 100 TEMEL ESERDEN SEÇMELER

1. Karınca ile Çekirge
2. Sihirli Tas
3. Gizli Hazine
4. Fare ile Deve
5. Nasrettin Hoca'nın Hayatı
6. Doğuran Kazan
7. Baklava Tepsisi
8. Çorak Yer
9. Kibritçi Kız
10. Yaban Kuğuları
11. Akıllı Karga
12. Tavşan ile Kaplumbağa
13. Altın Yumurtlayan Kaz
14. Değirmenci ve Oğlu
15. Tilki ile Leylek
16. Hacivat ile Karagöz
17. Kedinin Oyunu
18. İki İnatçı Keçi
19. Kuyudaki Cin
20. Cimri Ağa
21. Bilmeceler
22. Tekerlemeler

Zambak
YAYINLARI

